

Prosil jsem Boha, aby mě už „netrestal“

Hospodářská krize má dopad na tisíce rodin a nedostatek prostředků donutil mnohé rodiny se uskrovnit. Podmínky jsou tvrdé, ale ne vše je jen negativní. Oskar vypráví, jak se s touto situací srovnal.

07.10.2012

Oskara potkalo za šest let manželství to, co mnozí nepoznají ani do své stříbrné svatby: vážná nemoc, ztráta

zaměstnání, založení nového podniku, čtyři děti a další na cestě. Ve svých 33 letech vyzrál a změnil mnohé své názory, které byly pro něho dříve nezměnitelné. „Když jsi na dně, máš pouze dvě možnosti. Buď se zvedneš, nebo ve svém neštěstí zůstaneš. Prošel jsem si obdobími, které jsem už silou své vůle nezvládal, ale mohl jsem se spolehnout na vnější zdroj energie: můj domov a Bůh. My křesťané máme oporu, která nás pozdvihne. Není to snadné, ale také ne nemožné. Je to vlastně otázka čestnosti k sobě samému, dostat tomu, čím jsme: otec, manžel, křesťan.“

Oskarova krize začala potom, co mu byl diagnostikován výhřez meziobratlové ploténky, který mu byl nakonec chirurgicky operován. Den před operací byl propuštěn z práce. Na všechno a na všechny byl naštván. Operace dopadla špatně. Manželka Marta se při své práci

musela ještě starat o celou rodinu. Čekali jsem čtvrté dítě, rodinná situace byla hodně složitá, naše nejstarší dítě mělo tři roky. Marta byla vyčerpaná a já v posteli jsem se cítil neužitečný nejenom proto, že jsem nemohl nijak pomáhat, ale také proto, že podporu v nezaměstnanosti, kterou jsem dostával a na kterou jsem měl nárok, jsem vlastně nevydělal.“

Kategorické „ne“

Pomalé uzdravování Oskara uprostřed krize nezaměstnanosti ve Španělsku bylo příčinou, že uvažoval i o jiných pracovních možnostech - pustil se do podnikání: „Jsem veterinář a proto jsem vypracoval obchodní záměr se slávičkou (mlžem) mnohotvárnou. Cílem bylo chovat tento invazivní druh ve vodních přírodních nádržích. Navzdory finančním potížím jsem získal půjčku v bance. To mě

povzbudilo, protože to znamenalo, že můj projekt je dobrý a že se mi dá důvěřovat.“ Oskar navázal kontakt s dvěma odborníky na slávičky v Holandsku a protože se jim projekt líbil, dali se dohromady. Ale když mělo dojít k realizaci, firmy řekly rozhodné ne: „Tehdy jsem se zhroutil.“

Oskar je supernumerář Opus Dei a vysvětluje, že „potom, co mě stihla tato pohroma, jsem se dále modlil, jelikož jsem člověk víry. Ale na Boha jsem se zlobil, hodně. Přestaň s těmi ranami, říkal jsem. Nicméně problémy se zvětšovaly. Uvědomil jsem si, že jsem nevěnoval čas svým dětem, že jsem se nevěnoval své ženě, ani jsem jí neprojevoval lásku, kterou potřebovala. Byl jsem úplně pohlcen projektem, který v té chvíli byl úplným fiaskem.“

Únava a vyčerpání se pro Oskara den po dni kumulovaly. „Mám za to, že

mládí je příčinou toho, že mám dostatek zápalu ale že mi chybí reflexe. Pokud mám této krizi za něco děkovat, je to vyzrání, ke kterému mě dovedla: myslet a přemýšlet.“

Zlepšit vzájemný život v manželství

Oskar uznává, že v pracovní oblasti to bylo nejjednodušší: „Nestálo mě to mnoho, abych si uvědomil, že jsem technik a že nemám ani ponětí o podnikovém a obchodním řízení. Hledal jsem řídícího pracovníka a našel jsem ho: šéf, podnikatel, společník a navíc přítel. Projekt začal znovu a brzy se zrealizuje.“

Marta a Oskar si také uvědomili, že musí posílit své manželství ve vzájemném styku: obnovit společné rozhovory, vyměňovat si častěji názory a sdílet city dobré i špatné, atd. „Viděli jsme, že právě v těch nejobtížnějších chvílích bylo

potřebné více mluvit. Když jsi uprostřed krize, je dobré věřit, že to co se děje teď, má svůj smysl, který se pochopí až později. A mimochodem, čekáme páté dítě.“

Denní seznam s pozitivy

Oskar říká, že v důsledku reflexe v době krize si váží věcí, kterých si dříve nevšímal: „V době krize vidíme pouze to negativní. Je jisté, že když se nedostává peněz, život je obtížnější, ale ty dobré věci nemizí. Proto jsem si začal dělat denní seznam toho dobrého, s čím jsem se setkal. Na začátku jsem měl tak dvě nebo tři věci. Nyní se pod dvanáct nedostanu: jít raději pěšky, než jet autem, pět minut rozhovoru s přítelem, kterého jsem potkal na ulici, vstávat ráno společně s manželkou, hrát si s dítětem a mnoho dalšího. Marta si tento seznam také vede a vzájemně o něm mluvíme. Přeji si, abych na tom byl finančně lépe, ale když se mi to

nepodaří, nepřestanu si vážit a děkovat za vše dobré, s čím se před den setkám.“

„Co jsem se naučil z této krize?
Hlavně jsem si uvědomil, že krize je zastavení, při kterém přemýšlíme jiným způsobem, zkouška pokory, abychom uznali, že každý má kousek pravdy, že tvá cesta není správná. Je to etapa, ve které poznávám, že to nejlepší v mém životě je domov plný energie, do kterého se chci každý den vracet. A také že je snadné být s Kristem na hoře Tábor, ale už je obtížnější být s ním na kříži.“

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/prosil-jsem-boha-aby-me-uz-netrestal/>
(03.02.2026)